

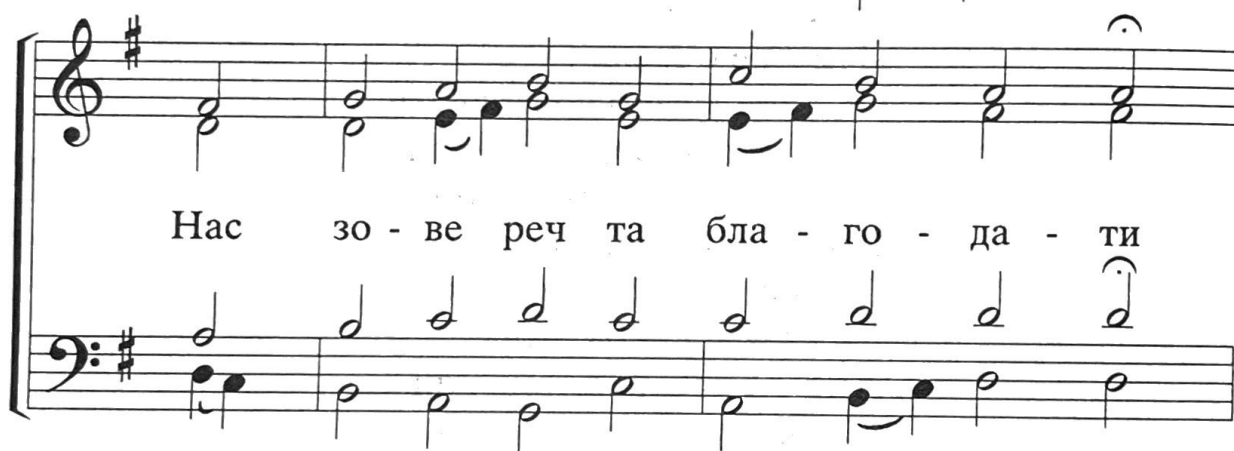
- Дај, да над сву муку победи
 Кроз Тебе, који све си нам!
 Свет нек се на таштину зида;
 Ја ћу пак на Те само гледат',
 О Спасе, моје наде сјај!
 Свагда ћу Тебе ја љубити,
 Који ме нећеш оставити;
 Јер Твоја љубав нема крај.
3. Смерности нек ме крст Твој учи
 И правом понижењу ту!
 Ко Тебе тражи мрзи висост, -
 Поносне очи далек' су
 Од Тебе, слико понизности;
 И ко позна своје слабости,
 Тог' дижеш из праха горе.
 Усели лик Твој у душу ми,
 Да бирам благо понизности,
 Да хитим у неба дворе.
4. Ако Ти хоћеш да још живим,
 Живит' ћу како хоћеш Ти;
 Ако л' ме овде смрт уграби,
 Ипак се нећу бојати.
 Сам' нек Твој живот у мен' живи,
 Смрт Твоја нек ми снагу дели,
 Кад се крај јави жићу мом!
 Срце ми у Теби утврди,
 Нека ме свагда сам' то теши:
 Да сам вечно спојен с' Тобом!

63. МАГНЕТ

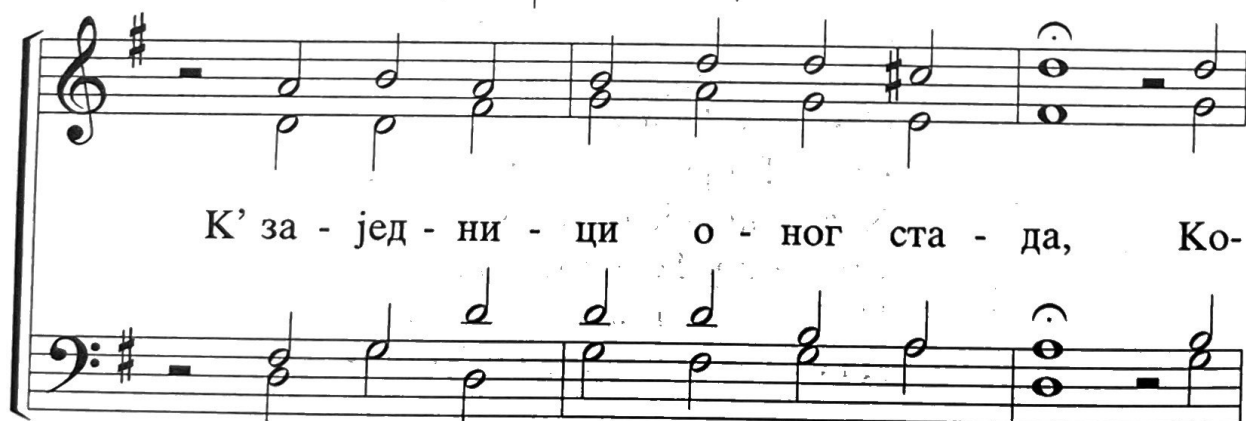
1. { Го - спо де, Тво - ја реч нас спа - ја,
 О - на нам да - је да пла - ме - ном

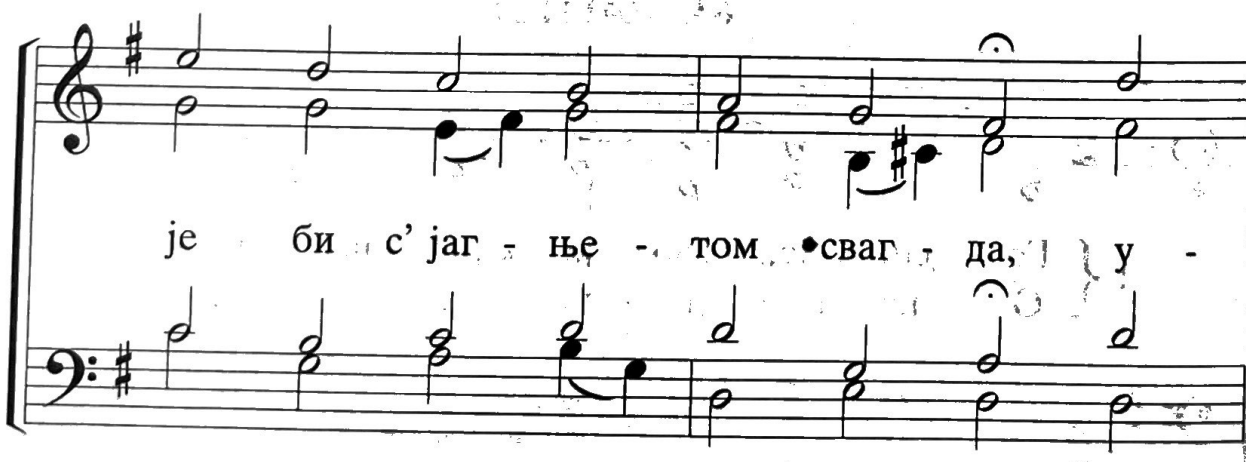
Те за - јед - ни - цу и - ма - мо:
Љу - ба - ви, ве - ре го - ре - мо. }

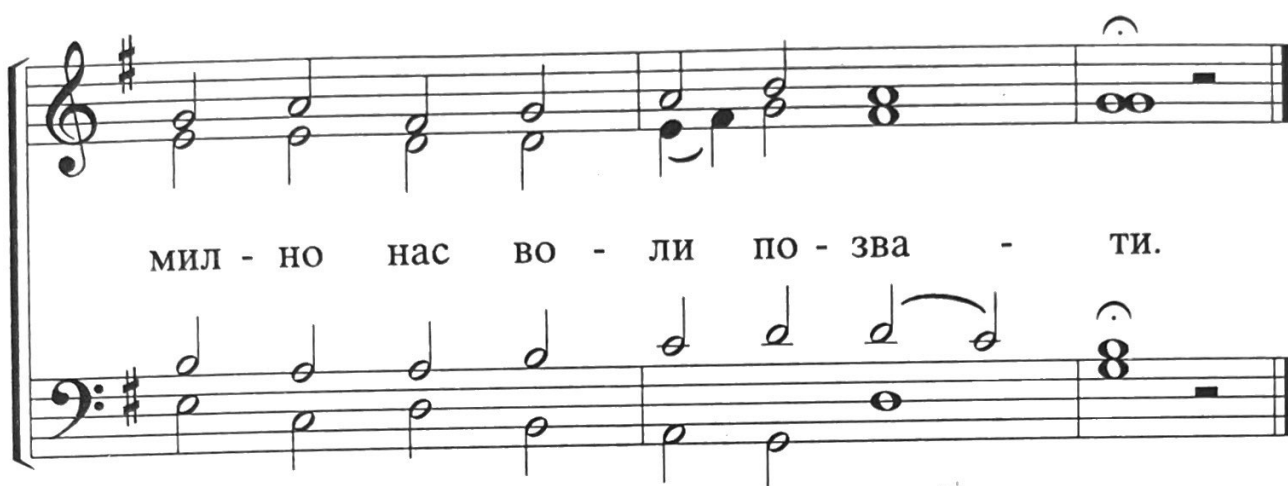
Нас зо - ве реч та бла - го - да - ти

К' за - јед - ни - ци о - ног ста - да, Ко-

је би с' јаг - ње - том • сваг - да, у -

2. Срце, које се од Господа
Одваја, греху предаје,
Које у тами колеба се,
А овамо се прав' зове,
Не може Т' пашу уживати.
Ал' који се главе држи,
И право Исусу служи,
Тај с' може уд'ма придружити.
3. Темелј је вере на коме смо
Христос, и Њег'ва часна крв;
И спасеније, ког' тражимо
Христос је, наше добро, жив;
Реч Му је вођ' наш, кога знамо
На сваком месту, у свак' час:
То је што ми између нас
Заједницу уда зовемо.
4. Какви л' је живот тај небесни:
С' Оцем, Сином, светим Духом
Блажену држат' заједницу,
Уживат' обећање, к' том!
Како ту плам'те љуб'ве плами,
И Бог излива у свој дом!
Целу благодати пуност, -
Ту Бог станује, љубав вечна.
5. Ту Отац љуби, грли децу,
Да' им Дух, кој' виче: „Ава!”
Синовља верност краси грешне,
Са вечном правдом спасава;

Дух свети ступа с' уљем мира
И радости је прави вир:
Срце нам краси Божиј мир
Та снага тело, душу дира.

64. ПОСЛЕДОВАЊЕ ИСУСОВО (На глас бр.63.)

1. Хвалимо Тебе душом целом
Што си на овој земљи благ,
Изабр'о Ти заветни народ
На Твог имена славу, част.
Ти збираш људска чеда к' Себи,
У једну свету скупштину:
Сам си глава томе збору,
Избавитељу изгубљених!
2. Ти, Боже, из многих језика
И народа збираш збор Твој,
Где се разлеже слово Твоје,
Где ти се ори славопој.
Ти пушташ кроз крв Твог завета
Сада сужње из тамнице,
И скупљаш у своје дворе,
Кој ' верују реч Твојих уста.
3. Темелј је дому Твом истина
Стална к'о стена Бож'ја реч;
Сјај му је јасност Духа Твога;
С' анђелима штитиш нас Ти већ;
Љубав је живот уд'ма свима,
Њена је моћ крепка вера,
Која све дела, све ствара;
Над остаје утеха нама.
4. Удови стоје у љубави,
Спаса се држе верно сви,
Свеза је њина *брајска љубав*:
Они за једног стоје сви.
Понизности су сви одани.
За миром свагда теже ту: